

opleve andre måder at arbejde på, men jeg tror, at de vil finde ud af i løbet af et stykke tid, at der stadig væk er brug for dem under nogle forandrede vilkår.

Vi siger tak for tilslutningen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er jo nødt til at spørge hr. Ole M. Nielsen: Den der sammenblanding, som hr. Ole M. Nielsen fremfører, mener jeg netop at vi sådan set har taget klar afstand fra. Der er noget, der hedder det arbejdsretlige system – og dermed den arbejdsmarkedsrættelige grundlov – og så er der noget, der hedder den almindelige grundlov, som jo sådan set gælder for alle områder og selvfølgelig også for arbejdsmarkedet.

Det med den civile domstol har hr. Ole M. Nielsen fuldstændig ret i. Men i det øjeblik, man skal føre et lam hen til skafottet, har det ikke ret mange chancer, selv om hr. Ole M. Nielsen sagde, at lammet – i det her tilfælde lønmodtageren – kunne stå op imod sådan et civilretligt system. Derfor har der været noget fornuft i at have et arbejdsretligt system, som tog sig af arbejdsmarkedsforholdene, fordi det gav den bedste stabilitet i samfundet.

Kl. 15.45

Når hr. Ole M. Nielsen siger, at han ikke kun vil rette det imod den ene side, så er det jo sådan, at i henhold til normen omkring faglige stridigheder og det arbejdsretlige system, som blev bygget op i sin tid, var det eneste værn, man kunne give en lønmodtager, faktisk, at han gjorde krav på at få en overenskomst, for hvis ikke han gjorde krav på at få en overenskomst, havde han ingen mulighed for at få rettigheder i fremtiden.

Forslaget åbner faktisk mulighed for, at han ikke har disse rettigheder, og derfor må jeg spørge hr. Ole M. Nielsen, om det kan være efter hr. Ole M. Nielsens tankegang?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Vagn Christensen, taletiden er udløbet.

Hr. Jens Vibjerg, kort bemærkning til hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg sagde ved førstebehandlingen, at Venstre ikke kunne støtte forslaget. Og sådan set med beklagelse, fordi det jo var et godt forslag og i

tråd med det, vi tidligere har sagt. Nu kom forslagsstillerne, Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti, så med et ændringsforslag, som gør, at vi kan tage det udvalgsarbejde alvorligt, som er sat i værk, så vi kan få set på alle hjørner, inden vi selvfølgelig får gennemført det, vi har sagt og står for.

Jeg kan ikke forstå, når hr. Ole Vagn Christensen kalder det en sort dag for demokratiet. Det er en mærkelig form for demokratiopfattelse. I Venstre synes vi i hvert fald, det er den ypperste form for demokrati, at den enkelte selv kan bestemme, hvilken forening han vil være medlem af. Så vi støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

O.k., når hr. Ole Vagn Christensen opfatter det som en sort dag for demokratiet, er det, fordi demokratiet nu får mere at bekymre sig om og mere at tage sig af, og det er altså helt modsat den opfattelse, jeg har.

Nu får vores almindelige demokrati, vores parlamentariske system osv. også lov til at virke fuldt ud på arbejdsmarkedet. At det kan opfattes som en sort dag for det samme demokrati, har jeg lidt svært ved at forstå. Det opfatter jeg som en glædens dag.

Det skal nok passe, at det her får konsekvenser på en række områder, men jeg tror også, at hr. Ole Vagn Christensen er overbevist om, at det ikke er, fordi vi vil give arbejdstagere dårligere arbejdsbetingelser.

Hr. Ole Vagn Christensen tror, det er, fordi jeg er enfoldig, at jeg går ind for det her. Han tror ikke, det er, fordi jeg i virkeligheden har dårlige intentioner, det ved jeg godt. Men så må jeg altså leve med, at han tror, at jeg er enfoldig.

Hvis det skulle vise sig, at den slags problemer opstår, som hr. Ole Vagn Christensen skitserer, så mener vi, at vi skal sikre arbejdstagerne gennem den almindelige lovgivning. Netop på den måde får demokratiet mere at tage sig af. Så det glæder vi os til, og jeg føler mig overbevist om, at vi på mange måder kan tage hinanden i hånden, hvis der opstår problemer, så det bliver nødvendigt.

Men vi mener, at det er nødvendigt med et opgør med det system, vi har haft, den ufrihed, vi har haft på arbejdsmarkedet, som har haft sin berettigelse historisk set, men som ifølge vores overbevisning har overlevet sig selv.